

18. nedelja med letom
Jezusovo spremenjenje na gori
Pirniče, 6. avgust 2017
»Sijaj veličastva«

Dragi bratje in sestre!

Obhajamo praznik Jezusovega spremenjenja na gori. Dogodek, vse prej, kot nekaj običajnega, izstopa celo med drugimi Jezusovimi čudeži, ki razodevajo Njegovo božansko naravo. Dogodek, tako nekaj posebnega, da se ga Cerkev leto za letom spominja celo s slovesnim praznovanjem.

A kaj je bil namen tega dogodka? Kaj je svojim najzvestejšim apostolom, pričam dogodka, Jezus z njim pravzaprav želel sporočiti? Ko skušamo odgovoriti na to vprašanje, preprosto ne moremo mimo razlage, ki jo pred 1500, 1600 leti zapisal papež sv. Leon Veliki. Takole pravi: *»Gospod pred izbranimi pričami razodene svojo slavo in s tako velikim sijajem razsvetli svoje telo, ki ga ima kakor drugi, da je njegov obraz podoben sončnemu siju in obleka enaka snežni belini. Glavni namen te spremenitve je bil, da bi apostoli prenesli pohujšanje križa, in da ne bi njihove vere zmotilo ponižanje njegovega prostovoljnega trpljenja, potem ko se jim je razodela vzvišenost njegovega skritega dostojanstva. Gospod pa je z enako previdnostjo utrdil tudi upanje svete Cerkve, da bi celotno Kristusovo telo spoznalo, s kakšno spremenitvijo je bilo obdarovano, in bi si udje v skupnosti obetali tisto slavo, ki je žarela na Glavi - Kristusu. Gospod je rekel isto o tej slavi, ko je govoril o veličastju svojega prihoda: 'Tedaj bodo pravični sijali kakor sonce v kraljestvu njihovega Očeta'«.*

Namen Jezusovega spremenjenja na gori je bil utrditi vero apostolov, da v preizkušnjah velikega petka, ne bi obupali in bi ohranili zaupanje, da se za ponižanjem in trpljenjem, ki ga je deležen njihov Učenik, skriva globlji, božanski namen, ki je vzvišenejši in mnogo pomembnejši od ohranitve Jezusovega zgolj človeškega preživetja. Kot bi jim brez besed govoril: "Ne obupajte, ko me boste videli ponižanega in osramočenega umirati na križu. Zdaj poznate moje pravo veličastvo, ki mu ne križ, ne žeblji in ne sulica, ne morejo nič. Ne bojte se tistih, ki umorijo telo. Moje bistvo je neskončno večje od telesa."

Sveti Leon Veliki v svoji razlagi dogodka ne pozabi poudariti, da je Jezusovo spremenjenje nenazadnje namenjeno vsej Cerkvi, da bi spoznala, da je tudi Njej, ki je Kristusovo skrivnostno telo, namenjeno veličastvo, ki mu preganjanja in poniževanja ne morejo do živega.

Bratje in sestre. Kakšne konkretne posledice za življenje kristjanov ima ta čudoviti dogodek?

Prvo in nemara najpomembnejše je spoznanje, zavest, da je veličastvo, ki ga gledamo v Kristusu, namenjeno tudi vsem nam, ki smo vanj vcepljeni - Jezusovi Cerkvi, njegovemu skrivnostnemu telesu. »*Ostanite v meni in jaz v vas,*« nam pravi Gospod. In če On ostaja v nas, potem je naša prihodnost varna, v dobrih rokah. Morda je to težko razumeti, vendar smo kljub preganjanju, zasramovanju in nemara celo mučeništvu, na varni strani. Biti varen v tem kontekstu še zdaleč ne pomeni, da se ti, telesno gledano, ne bo zgodilo nič slabega. Najbrž se bo, ker se slabe stvari pač dogajajo. In če si skorumpirani, pokvarjeni družbi trn v peti, še toliko raje. Ampak vse to v resnici ni prava nevarnost. Prava nevarnost ogroža našo dušo, ne našega telesa. Prava nevarnost je, da zatajimo resnico in za ceno takih ali drugačnih ugodnosti prodamo nekaj neskončno dragocenejšega, pravzaprav najdragocenejše, kar imamo: zvestobo samemu sebi, naš obraz, naše dostojanstvo, našo dušo.

Zavedajoč se tega, je bilo tisoče in tisoče mučencev v zgodovini Cerkve pripravljeno za Resnico zastaviti tudi svoja življenja. In v zameno zanje se je v njihovem mučenem in ponižanem telesu razodelo vse veličastvo resnice. Zemeljske oči ga morda niso zaznale; oči srca, ki za gledanje ne potrebujejo svetlobe temveč ljubezen, pa vedo, da so se v trenutku, ko se je nad njimi razbesnel vihar zla, oni zasvetili v vsej bleščeči lepoti resnice. Amen.